

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	5
-----------------------	----------

РОЗДІЛ 1. ВОЄННА ШАХІВНИЦЯ ЯК «ГРА ГРОЮ» У СУЧАСНОМУ СВІТОВОМУ ПРОЦЕСІ	8
---	----------

1.1. «Гра грою» як визначення феномену воєнно-дипломатичної шахівниці світового характеру	8
1.2. Україна як центр геополітичних дискусій у потребах та інтересах воєнної світової шахівниці	13
1.3. Воєнно-оборонний дух вітчизняного патріотизму як важливий критерій у світовій шахівниці	16
<i>Контрольні запитання</i>	<i>27</i>
<i>Теми для рефератів.....</i>	<i>28</i>

РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВОЄННОЇ СВІТОВОЇ ШАХІВНИЦІ	29
--	-----------

2.1. Метод дипломатичної логіки «гри» у воєнній світовій шахівниці	29
2.2. Концептуальна модель квантової безпеки на воєнному світовому шаховому полі	50
2.3. Мир як базова загальнолюдська цінність у воєнній світовій шахівниці	56
2.4. Наука як нормативно-правовий закон в ідеологізації суспільних інтересів світової шахівниці	59
2.5. Духовний капітал мудрості як шляхетний засіб військової міжнародної толерантності у воєнній світовій шахівниці	68
<i>Контрольні запитання</i>	<i>78</i>
<i>Теми для рефератів.....</i>	<i>78</i>

РОЗДІЛ 3. ВОЄННО-ОБОРОННА РИТОРИКА УКРАЇНИ У ВОЄННІЙ СВІТОВІЙ ШАХІВНИЦІ	79
--	-----------

3.1. Історична ретроспектива бідності та протидія українському олігархату у воєнній світовій шахівниці	79
--	----

3.2. Мережеві конфронтаційні організації та їх прийоми у військовій світовій шаховій грі.....	88
3.3. Нова ескалація військової напруги на Близькому Сході: глобальні гравці на світовому шаховому полі	91
3.4. Перспективи розвитку українського Моссаду у військовій світовій шаховій грі	96
<i>Контрольні запитання</i>	122
<i>Теми для рефератів.....</i>	123
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	124

ПЕРЕДМОВА

Сучасне суспільство вже не здатне якісно забезпечувати свою життєдіяльність без застосування інформаційних систем, без забезпечення стійкості, надійності їх функціонування, впевненості в обробці інформації, захисту від протиправного доступу до неї. Саме така залежність особи, держави та суспільства від інформації і актуалізує воєнну світову шахівницю.

Спеціального розгляду у воєнній світовій шахівниці заслуговує психологічне та ідейно-пропагандистське забезпечення інформаційного капіталу у вигляді різних масово протестних акцій. Особливо це стосується переломних періодів у передвиборчих компаніях на пост того чи іншого Президента держави. Адже згідно відповідним геополітичним та геоекономічним інтересам за століття, що минуло від епохи наполеоновських воєн, механізм пропаганди та психологічної війни у воєнній світовій шахівниці значно вдосконалився. Проте, найбільш якісні зміни відбулися в засобах трансмедіа.

Крім того, владні механізми суттєво не змінилися. Як і раніше, панує свавілля бюрократії, адміністративна реформа «пробуксовує», владні структури у світовому процесі не стали прозорими та підконтрольними народу, оскільки демократія, на жаль, в умовах російсько-української війни ще має досі здебільшого фасадний характер. Але певною мірою вже західноєвропейські партнери воєнно-оборонним чином пробуджуються від російського терору та іранського терору, що здійснюється не лише нашої рідній українській землі, а й, майже, по всій території Близького Сходу.

У міжнародному контексті воєнної шахівниці удар США та Ізраїлю 28 лютого 2026 року по Ірану змінює розподіл уваги і дипломатичних уподобань, а отже неминуче позначається на

позиціях визначальних «гравців грою» на воєнному шаховому полі, зокрема Росії, Китаю та союзників України. Адже серед глобальних шахових гравців, що латентно та явно створюють нову воєнну ескалацію на Близькому Сході, китайський фактор є не менш важливим, оскільки залишається провідним покупцем іранської нафти, яку отримує зі значними знижками через санкційні обмеження. Бо у разі пом'якшення санкцій або зміни політичного режиму в Ірані, що вже неодноразо відбувалося в їхньому монархічному правлінні, Тегеран здатний імовірно отримати ширший доступ до світового ринку, а Китай втратить можливість закуповувати потужні обсяги енергоносіїв за зниженими цінами. Це певною мірою вплине на структуру енергетичних потоків і, відповідно, на економічні розрахунки Пекіна. У такій розбалансованій енергетичній ситуації китайсько-російські відносини також можуть зазнати суттєвого коригування.

На думку авторів нового означеного посібнику, нетрадиційним у воєнній світовій шахівниці є «багатоходовий» прийом соціогенного впливу на людину спеціально сконструйованим шумом як бінаурального ритму, що залежить від нейроанатомічних розмірів її черепної коробки. Для людини несуча частота повинна бути нижчою 1000 Гц. Коли в правовому і лівому вусі присутні сигнали різних, але близьких частот, сучасний нейромозок людини з метою оцифровування необхідної інформації сприймає різницю фаз між цими радіобіосигналами, що є аналоговими. Іншими словами, все це феноменально призводить до ефективно діючого стану спокійного пильнування, а також поліпшенню пам'яті за умов такого аналого-цифрового перетворення в нейромозку. Бо за таких умов відриваються креативно нові, резонансно діючі *саме у воєнному часі*, емоційно-мислячі ділянки нейромозку як цифрової криптографії програмування нейромозку. Ось чому саме така меседжологія як кодифіковано-цифрове явище кіберсучасності є енергетично інтерполяризаційним посилом безсмертя в інструменталь-

ному носії штучного інтелекту. Інакше кажучи, природно люблячий голос однієї людини до іншої є ніколи незабутнім. Для цього має бути результативно здійснений в інтерполяції науково-технологічного прогресу стрімкий баланс спеціально-правової теорії та практики щодо геополітичних та геоекономічних інтересів як ідеологічно-мотивованих та спонукально-логістичних механізмів сучасної війни. Це може слугувати фундаментальним ядром у воєнній світовій шахівниці на рівні особи, держави та інформаційного суспільства новітніх знань.

Від авторів

РОЗДІЛ 1.

ВОЄННА ШАХІВНИЦЯ ЯК «ГРА ГРОЮ» У СУЧАСНОМУ СВІТОВОМУ ПРОЦЕСІ

1.1. «Гра грою» як визначення феномену воєнно-дипломатичної шахівниці світового характеру

Концептуальна модель українського Моссаду у воєнній логістиці

До таємної діяльності українського моссаду автори ініціюють саме контррозвідку як прерогативу секретної спецслужби. Адже в силу лексеми як розмаїття символів українського мовлення щодо інтерпретації «моссад» в постсучасній Україні досі немає загальноприйнятого визначення сутності «український моссад». Бо в страхотливих тканинах клітин ментально-кров'яних рецепцій, як імперативу модернізації на рівні особи, держави та суспільства, в поствоєнній Україні відбувається емоційно-чуттєве виснаження, що апелює волевияв до суто політичної логіки.

В таких екстремально-жахливих умовах інтелектуальна воля як розумова вищого ступеню внутрішньої свободи, на жаль, у пересічної людини («масової» свідомості) певним чином гальмується. Лише, зокрема в окремо взятих феноменальних осіб, що є негласними в системі українського моссаду, затребувана (квантована) війною інтелектуальна міць історичної пам'яті у відповідних ділянках нейромозку. Це свідчить про збирання інформації і ведення системного алгоритму таємної діяльності з метою захисту своєї держави від шпionажу, інших контррозвідувальних методів роботи, саботажу чи заходів, що здійснюються іноземними урядами, політичними групами, організаціями, особами чи терористичними угрупованнями, або з їхнього відома.

У цьому змісті головними партнерами, крім Ізраїлю, є США (зокрема, за часів правління Байдена), Велика Британія, Німеччина, Польща, Чехія, Франція, Бельгія, Нідерланди, Італія, Данія, Норвегія, Фінляндія, тощо. Саме потреба у співпраці українського моссладу особливо гостро постає у таких сферах як боротьба проти міжнародного тероризму; обмеження і заборона розповсюдження зброї масового знищення; забезпечення ефективності чинних угод щодо контролю над озброєннями; міжнародні санкції; протистояння нафторгівлі, відмиванню грошей та іншим формам міжнародної організованої злочинності; порушення прав та свобод людини; гуманітарна допомога у випадку воєнного екоциду (зокрема, з боку російського агресора); протистояння кібертероризму.

Авторами запропоновано, що в сфері науки експертне число осіб, які негласно входять до складу українського моссладу, в інтересах державної таємниці не підлягають оприлюдненню, а саме: їх методи, засоби діяльності та прийоми.

При цьому, захист докторських дисертацій має бути закритою (абсолютно не розголошеною, негласною), а також присвоєння таким особам за закритим Наказом Служби безпеки України, узгодженим із Міністерством освіти та науки України та за наявності в конкретних випадках із іншими міжвідомчо-силовими відомствами, вченого звання – професор. Успіхи таких розвідників та контррозвідників мають теж залишатися у таємниці для ефективного продовження їх діяльності. Усі носії такої конфіденційної інформації є власністю держави і не можуть розповсюджуватися без її згоди. Тому, коли йдеться про співпрацю між спецслужбами держав світу щодо обміну інформацією, в таємній угоді мають бути чітко зазначені гарантії конфіденційної інформації.

Звичайно, не вся інформація є надтаємною. Адже ретельно відібрану, яка не шкодить державним інтересам, оприлюднюють на офіційних сайтах, у відповідних офіційних виданнях

спецслужб з метою трактування тих чи інших проблем міжнародного життя, а також для зростання довіри суспільства до роботи українського моссладу.

Для цього контррозвідка повинна на рівні особи: постійно латентно здійснювати через систему аудиту організацію перевірки власного кадрового складу за місцем оприлюднення офіційного працевлаштування, а саме: її обслуговуючого персоналу; внутрішні розслідування; моніторинг; стеження за підозрюваними працівниками з метою виявлення їхніх можливих зв'язків з іноземними спецслужбами (зокрема, російськими).

Тому, на наш погляд, ідея полягає в наступному: це тривало терпеливе виявлення та раптове знешкодження поруч із зовнішнім ворогом внутрішнього ворога як прихованого колаборантизму у повоєнній Україні. Саме такі буцім-то випадкові агенти у вигляді, дійсно, прихованих колаборантів виконують певну епізодичну роботу, оскільки деколи із них самі не усвідомлюють, що ведуть шпигунсько-зрадницьку діяльність.

Феномен поліагента-утримувача прикриття: позитивізм та негативізм його дієвих намірів

Такий агент виступає в ролі штатного співробітника, куди спецслужба конспіративно направляє на офіційну роботу свого таємного агента. Мри цьому, до окремої групи відносять поліагентів (агентів-двійників, трійників тощо). Це переверовані спецслужбою агенти іноземної розвідки, які починають працювати на нових «керівників», а в очах попередніх психологічно створюють враження лояльності. Адже такий поліагент одночасно працює на дві, три чи чотири сторони держав світу, але на одну із них лише поверхнево, «для вигляду». Так, наприклад, всім відомий вже викритий агент Медведчук був обмінаний українськими спецслужбами на певні російські особи, а в минулому народний депутат Ківа був фізично знищений в російському підмосков'ї.

А насправді, дійсно, перевірено-перепереверені життєвими випробуваннями патріоти України є тими поліагентами, що ма-

ють таємницю свідомості, яких ніколи не можна розсекретити. Саме такі толерантні поліагенти, як порядні професіонали України, на протязі всього свого життя діяли, діють і будуть надалі діяти за обставинами, приймаючи в екстремальних ситуаціях мудрі рішення для держави та інформаційного суспільства фундаментальних знань.

У результаті такої «гри грою» у світовій шахівниці постають явними шпигунські наміри прихованого колаборантизму як складного явища. Тому, виходячи із вище означеного аналізу, поліагент може перебувати за кордоном легально як особа пенсійного віку (особливо під час воєнного стану в Україні). Таких осіб іноземні спецслужби використовують «всліпу», зокрема із числа вітчизняних науковців (кандидатів чи докторів наук). У авторів є конспіративно припустима інформація, що таких поліагентів, використаних «всліпу», здійснюють російські спецслужби на території Франції. Саме такі українські псевдовчені є в умовах воєнного стану науковими керівниками дисертацій у наших аспірантів. Адже тут одні питання до таких наукових керівників?!...

На наш погляд, феномен поліагента уособлює в собі агентурну мережу (групу, підрозділ, організацію тощо). Такий поліагент може перебувати за кордоном нелегально (живе під вигаданим ім'ям, має підроблені документи і діє відповідно до своєї «легенди», виконуючи роль особи, якою насправді не є) або ж знаходиться там під офіційним прикриттям (офіційно працює на певній посаді, зокрема у посольстві тієї держави, в якій така певна дипломатична особа перебуває). Іншими словами, такий поліагент на тлі докорінних змін у лабіринтах життєвого світу є логічно *квантованим*, що має надто стрімко емоційно-розумову здатність постійно відволікати належну увагу на нього. Тобто, умовно кажучи, мислити зі швидкістю світла. Бо бути справжнім Світлом (світилом, шляхетною конституцією особистості, інтелектуалом тощо), яке в агрегатно особливому стані дарує світло, що є випромінюванням плазми